

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΣ.

Ούτε εικόνα τοῦ διασχήμου τούτου κληρικοῦ εὐφομένου, ἵνα λάβωμεν ἀντίγραφον καὶ δημοσιεύσωμεν, οὔτε τὰ ὀνόματα ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἢ καὶ αὐτὸ τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα τοῦ Κωνσταντᾶ ἐδυνήθημεν νὰ μάθωμεν, ἵνα μεταδώσωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν. Περὶ τῶν τελευταίων τούτων ὁ πανηγυριστὴς τοῦ ἀοιδίου Κωνσταντᾶ Φίλιππος Ἰωάννου, ἐξ οὗ καὶ ἡμεῖς τὰ πλεῖστα πρὸς συγγραφὴν τοῦ βίου τοῦ κληρικοῦ τούτου ἀρυόμεθα, περιορίζεται μόνον νὰ εἴπῃ τὰ ἑξῆς. «Γρηγόριος ὁ Κωνσταντᾶς ἐγεννήθη ἐν Μη-»
»λιαῖς, κώμῃ τῆς Θετταλικῆς Μαγνησίας κατὰ τὸ 1753
»ἔτος ἐκ γονέων ἀξιοτίμων». (1)

Ἐξαιρετὸν δὲ ἐπιδείξας κλίσιν καὶ εὐφροσίαν εἰς τὴν σπουδὴν, προσήχθη ὑπὸ τῶν γονέων αὐτοῦ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν διδάσκαλον τῆς πατρίδος Ἄνθιμον, ἵνα διδαχθῇ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ προπαρασκευασθῇ πρὸς τὴν ἱερωσύνην, πρὸς ἣν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπέβλεπον τότε οἱ πλειότερον πεπαιδευμένοι, καὶ μάλιστα οἱ νομίζοντες, ὅτι οἱ ἐκ-

(1) Ἰδὲ Λόγον τοῦ Καθηγητοῦ Φιλίππου Ἰωάννου, ἐκφωνηθέντα ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Πανεπιστημίῳ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἐγκαθιδρύσεως αὐτοῦ ἐσφρῆν 1845 Σελ. 4.

